

Moja zvijezda

Suncem okupan predivan dan,

prvi put on ulazi u moj stan.

Jež bijel kao pahulja snijega

polako klizi kao iz bijega.

Brzo proletješe godine tri,

pade mi s lica osmijeh vedri,

pahulja bijela poče tužiti

i volju za životom polako gubiti.

Sve više je kunjao odsutan duhom,

šapice izvlačio tromije i teže,

srce me boljelo za ježićem dragim,

a on je posljednji put zažmirio okom blagim.

Sada je jedan od tisuću zvijezda,

gore visoko, kraseći neka druga topla gnijezda.

Svog ljubimca oplakujem dok ovo pišem,

Klizi mi suza, dvije, tri... i jedva dišem.

Sara Grgić